

עפ"ג 1467/10 - ד כ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 1467-10-16 כ נ' מדינת ישראל
לפני: כבוד נשיא אברם טל - אב"ד
כבוד השופט זהבה בוסטן
כבוד השופט נואה בכור
המערער ד כ
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. לפניו ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בראשון לציון מיום 19.9.2016, לפיו המערער הורשע בתום שמייעת ראיות בעבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והဏגהות פרועה במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, ונגזרו עליו העונשים הבאים:

א) מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, שירצה אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה אלימות מסווג פשע כלפי הגוף.

ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, שירצה אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה אלימות מסווג עון לרבות איומים.

ג) תשלום קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורה.

ד) תשלום פיצוי למטלוננים בסך 1,000 ₪

2. על פי עובדות כתוב האישום וממצאי הכרעת הדיון, ביום 29.4.2014 ב时刻 12:40, הגיע המערער לסניף קופת חולים לאומית ברח' רוטשילד 7 בראשל"צ. הוא עמד בפתח חדרה של המטלוננט, אחריות קשריו לקוחות, והחל לצחוק ולהלן על כך שננתנה שירות ללקוח אחר בסניף. בהמשך, נכנס המערער לשדרה של המטלוננט וצעק.

בתגובה לדבריו המטלוננט שתחזין משטרה, קילל אותה המערער: "יא שרמותה, את תראי אני אטלון נגדך", "גנבת זונה", "מזרנת מתחתת".

מאבטח בסניף ניגש למערער וביקש ממנו להציג לו תעודת זהה. בתגובה קילל אותו המערער: "LEN MADIN ANI

עמוד 1

לא אראה לך שום דבר".

כהוגובל המאבטח את המערער לדלת היציאה מהסניף, קילל אותו המערער במילים "לך לروسיה يا רומי מסריה" ואימע עליו ש"זמין מישחו שטפל בו".

.3. מתסקרים שירות המבחן עלה שהמערער, בן 48, רוקן המתגורר עם אמו. הוא סיים 12 שנים לימוד וקורס מקצועי בתחום מדידת שטחים, שירות צבאי מלא, ובמהלך השנים התקשה לשומר על יציבות תעסוקתית.

הוא מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כבעל אחוזי נכונות פיזית ונפשית.

לחובתו 4 הרשעות קודמות ובגין הרשותו משנת 2014 נדון למאסר בפועל בן 8 חודשים.

בהתיחסו לאירוע נשוא כתוב האישום, תיאר המערער התנהלותו כשלת של גורמים במרפאה לאורך שנים רבות. הוא טען כי באותו אירוע הותקף מילולית על ידי שני לקוחות במרפאה וחווה תחושות של השפה וביוזן.

المعרער התקשה להתייחס לתנהגותו האלים, היה ממוקד בפגיעה שחווה, הציג עמדת קורבנית, ביטא תסכול וכעס כלפי מערכת אכיפת החוק וההילך המשפטי, אותו הוא חווה כפוגען ומוטעה. גם בהתיחסותו לעברו הפלילי עלתה גישה והתיחסות דומה כשב וטען שככל המקרים הוא היה דווקא הצד המותקף.

שירות המבחן ציין כי לאורך השנים עלה צורך של המערער בהסתיעות והכוונה מצד גורמי רוחה בקהילה וגורמים פסיכולוגיים ופסיכיאטריים אך המערער הפסיק את כל הטיפולים מיוזמתו ועל דעת עצמו, לאחר שלהנתנו לא נתרם מהם.

מסמך מרפאת בריאות הנפש בראש"ץ עולה שהמערער אובדן כבעל הפרעת אישיות פראנואידית, המגלה מחשבות שווה של רדיפה ויחס כלפי גורמי החוק ובית המשפט ומסרב בכל תוקף ליטול תרופות.

שירות המבחן לא מצא כי למערער יכולות או יכולות להיעזר בגין טיפול כלשהו לצורך טיפול בדפוסי האלים ובנסיבות אלה לא מצא פתח למעורבות טיפולית במערער.

הכרעת הדין של בימ"ש קמא

.1. ביהם"ש קמא הביא בפתח הכרעת הדין את עובדות כתוב האישום ואת עדות המתلون, המאבטח והשורר שהעידו מטעם המשיבה (עמ' 41-46 לפרטוקול הדיון בבים"ש קמא) ואת עדות המערער (עמ' 46-47).

.2. בים"ש קמא העדיף את גרסת עדי התביעה על פני עדות המערער בכל הקשור לדברים שהש夷יע המערער במהלך האירוע והדרן בה הש夷יע אותם.

- .3. בימ"ש קמא סמרק על עדויות המתלוונת והמאבטח, שנטמכו בסרטוני מצלמות האבטחה, שמילמים על הלה רוחו של המערער במועד האירוע ועל האינטראקציה בין לנוכחים במקום, כששת גוף העידה על חוסר שביעות רצונו מהשירות שקיבל ובעקבותיו התפרץ כלפי הנוכחים במקום.
- .4. בימ"ש קמא האמין לעדויותיהם הפשטות, העניינות והברורות של המתלוונת והמאבטח.
- המאבטח הקפיד על שחזור העובדות והותיר רושם חיובי ביותר והאפשרות לשיקר והעדים את האירוע כדי לטפל על המערער לא סבירה.
- המאבטח השהה את הגשת התולונה במשטרה בגין שלא היה לו מחליף. המתלוונת העידה עדות סדרה, עניינית, עקבית ומהינה ולא היה מניע כלשהו כלפי המערער. היא לא התchmodקה מלענות לשאלות, גם כשהתשובה היו פחות נוחות הן הי' מהימנות ולא מתחרקות.
- .5. מסרטוני האבטחה עולה שהיית המערער במרפאה מתוודת במלואה למעט 5.5 דקות לגביון לא קיים תיעוד ויזואלי על ההתרחשויות במקום.
- היחידה החוקרת לא צפתה הסרטונים ולא ערכה דו"חות צפיה מלאים אלא חלקים ונעדרי פרטיהם מהותיים. היחידה לא צרפה בקובץ שמתעד את חלקו הראשון של האירוע ובדיקותיה מלמדות על חוסר מקצועיות.
- .6. חרף הביקורת הנ"ל דחה בימ"ש קמא את טענת המערער שהמפגש בין בני הזוג בתחילת האירוע ושיחת הטלפון בה ביקש להזמין נידת מפני שאום הועלמו ע"י המשטרה שכן צפיתה הסרטונים מעלה שהויכוח תועד גם שיחת הטלפון נראית בבירור.
- .7. למרות האירועים שקדמו להתנהגותו החരיגת והנסערת של המערער, הגיעו התנהגותו לכל התנהגות פרועה או מגונה שכן חלף זמן בין הוויכוח של המערער עם בני הזוג ועד שצעק על המתלוונת וקידל אותה, לא הייתה זהות בין העולבים במערער לקורבנות התפרצותו (המתלוונת והמאבטח) והתפרצותו הייתה ברוונית וגסה.

הטענה בדבר כשל ביצוג ותגובה עו"ד וולף

בבקשה שהגיש המערער בעצמו ובティיעוני בפניו ביקש ארוכה להגשת ערעור עד לקבלת המסמכים שנמצאים לטענתו בידי עו"ד גל וולף שיציג אותו בבית המשפט קמא וככלפיו טען לכשל ביצוגו, שמנע את זיכוי.

קיבלנו את תגובתו של עו"ד וולף בכתב ואליה צורפו כל המסמכים לתמיכת טענתו שייצגו את המערער היה מקצועי ומוסור והוא עשה הכל על מנת לגרום לזכויו.

נביא להלן את טענות המערער כלפי עו"ד וולף ואת תגובת עו"ד וולף עליהן:

. א. הגשת מסמכים לביהם"ש ללא ידיעת המערער.

עו"ד וולף טוען שምורוטוקול הדיונים עולה שככל המסמכים הוגשו בנסיבות ובידיעתו של המערער וחלקם התקבלו מהמערער.

. ב.

אי הכנת המערער למשפט ואי הצגת חומר ראיות בפניו.

עו"ד וולף טוען שנפגש עם המערער במשרדו ביום 15/11/15 אחה"צ ובמהלך הפגישה הציג בפניו את חומר החוקירה, הם צפו בדיסק של סרטוני האבטחה, המערער התיחס לריאות ואמר שיש לו מסמך שמאשר את טענתו שהתקשר למועד 100.

. ג. הדיסק הוא לא קול, ללא תאריך ושעה, ולא התבקש צו לקבלת הסרטונים. לדבריו עו"ד וולף הדיסק כולל תאריך ושעה והוא לא קול בכלל שלא הוצאה צו להאזנת סתר וסרטוני האבטחה נשמרים לחודש בלבד.

. ד.

שייחת המערער למועד 100 לא הייתה בתיק.

עו"ד וולף טוען שבקבות הצגת המסמך בפגישה עם המערער, הוא הוצג בחקרתו הנגדית של החוקר סלומון ובעקבות בדיקתו התקבלה החלטת השיחה והושמעה לביהם"ש.

. ה.

אי הזמנת החוקר הללי לעדות.

עו"ד וולף טוען שהחוקר הללי ביקש לבדוק את המערער אך בכלל התנגדות המערער חקירות נעשתה ע"י חוקר אחר ולא היו לערער כל טענת לגבי חקירותו, כך שעדות החוקר הללי לא הייתה רלוונטית.

. ו.

אי בדיקת כשירותו הפסיכיאטרית של המערער לעמוד לדין.

עו"ד וולף טוען שהמערער לא טען שלא היה כשיר לעמוד לדין בכלל מצבו הנפשי ובהלכים פליליים קודמים נמצא כשיר לעמוד לדין.

. ז.

לא נtabקש דוח איכון של הנוכחים באירוע.

עו"ד וולף טוען שהמשטרה לא הפיקה דוח איכון שכן זהותם של הנוכחים באירוע הייתה ידועה והם העידו בביהם"ש.

1. עיון בהכרעת הדיון של בית משפט קמא מעלה כי היא מבוססת על קביעות עובדיות שמקורן בנסיבות שייחס בבית משפט קמא לעדי ה התביעה, במיוחד למחלוננות ולמאמבוח, ולהוסר אמון שייחס בית משפט קמא לדברי המערער בפנוי.
2. עיינו בפרוטוקול הדיון בבית משפט קמא ובראיות שהוגשו בפנוי והגענו למסקנה כי ב"כ המערער עשה הכל על מנת לחשוף את העדים מטעם ה התביעה ועל מנת להביא את גרסת המערער באופן מהימן בפנוי בית משפט קמא.
3. ב"כ המערער לא התריכז רק בקביעות העובדיות אלא גם העלה טענות משפטיות לטובתו של המערער בכל הקשור לשאלת האם התנהגותו של המערער במהלך האירוע נשאה הכרעת הדיוןعلاה כדי התנהגות פרועה במקום ציבורי.
4. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 15/11/18 של בית משפט קמא (בעמ' 9-39) שבו נשמעו עדויות עדיה והמעערער מעלה כי ב"כ המערער חקר את המחלוננות ואת המאמבוח בצורה יסודית וכך גם עשה לגבי המערער.
5. במהלך שמיית העדויות הגיע ב"כ המערער ראיות מטעם המערער, לרבות את קליטת השיחה בין המערער לモקד 100 שבמהלכה התלונן על כך שאוים. הדבר שולל את טענות המערער באשר לכשל בייצוגו על ידי ב"כ המערער שייצג אותו בבית משפט קמא.
6. אנו דוחים את טענת המערער באשר לאי הפניות לבדיקה פסיכיאטרית שכן לא היה כל בסיס לעשות כן.
7. עיון בתסaurus המבחן שהוגש לגבי המערער בבית משפט קמא מעלה כי הוא הגיע לשירות המבחן ללא כל מסמכים שימושיים על מצבו הבריאותי והנפשי, למרות שהתבקש לעשות כן על ידי שירות המבחן. המערער התייחס באופן מצומצם לקשר עם גורמי בריאות הנפש, והוא פנה למרפאה אך התקשה להסביר מדוע פנה ואשר שירות המבחן פנה למרפאה לבריאות הנפש בראשל"צ, הסביר שהוא אובחן כבעל הפרעת אישיות פרנואידית והפסיכיאטר התרשם שקיימות אצליו מחשבות שווא של רדיפה ויחס. המערער הזמין להשלמת האבחון במרפאה אך הוא לא חזר אליה ולאלקח טיפול רפואי בגל סירובו לעשות כן.

לאור האמור לעיל, ומאחר ובהליכים משפטיים קודמים לא נקבע שהמערער איננו כשיר לעמוד דין בשל מצבו הנפשי, לא הייתה כל סיבה להפנות אותו לבדיקה פסיכיאטרית בקשר לאיrou נושא הכרעת הדין.

6. איננו מקבלים את טענות המערער בכל הקשור לכשל ביצוגו על ידי עו"ד וולף שכן תגובתו של עו"ד וולף לטענות אלה, כפי שהובאו להלן, סותרות את טענות המערער והן נתמכות כאמור בפרוטוקול הדיון ובמסמכים שהוגשו לבית משפט קמא.

7. משדחיננו את טענת המערער בדבר כשל ביצוגו בבית משפט קמא, ולאחר שהומצאו לידין כל המסמכים על ידי עו"ד וולף, ניתנת למערער ארכה של 45 ים להגיש ערעור, אם ימצא לנכון לעשות זאת.

ניתן היום, כב' تمוז תשע"ז, 16 ביולי 2017, במעמד ב"כ המשيبة והמערער.

זהבה בוסטן, שופטת נאוה בכור, שופטת

**ארהם טל, נשיא
אב"ד**